

ÖNÜM ARKAM SAĞIM SOLUM 12

SOBE

*Ülkemizde kaybedilen canlar,
yüreğimizi yakıyor.*

*Bariş ortamında bir Türkiye inancıyla
SAVAŞA HAYIR...*

KENT BİR ARADA YAŞADIĞIMIZ, PAYLAŞTIĞIMIZ, EĞLENDİĞİMİZ, ZEVLK ALDIĞIMIZ YER. İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN KENTİNE SAHİP ÇIK!

SOBE'den Sorunları Unutturmak ve Yok Saymak İçin,

Çözüm Üretmek İsteyenleri Yok Edin!

Memleketin "ünlü" simalarından, "müteahhit" ve "iş adamı" Ali Ağaoğlu geçenlerde yine buyurmuşlar; "Mimarlar Odası kapatılsın!". Doğru kapatılsın ki "kentsel dönüşüm" yalanları altında yağma ve talan hızlansın, evet kapatılsın ki, deniz kumundan binalar yapabilsin, Ağaoğlu ve benzerleri...

Bu durumda, aslında, okullar da kapatılsın! 4+4+4 adı altında süren tartışmaların ayyuka çıktığı bir dönemde, olayın pedagojik boyutu ve toplumsal alanda yaratacağı sorunlar bir yana, sadece okulların fiziki yapısının bile yetersizliği okulların açılması ile ortaya çıktı. En iyisi kapativerin okulları, açın camileri ve medreseleri "eğitim çalışmalarınıza"...yetiştirin dindar ve kindar nesilleri! "Sorun" da çözülmüş olur böylece...

Memleket alev alev yanıyor. Sabah televizyon kanallarını açmayı ya da gazete sayfalarını karıştırmayı korkarak yapar olduk. Şiddet aldı başını gitti. Her gün gençlerimiz ölüyor. Bombalar, silahlar, mayınlar, mühimmatlar...Ülkenin etrafı da yanıyor, Suriye adı ile bir ülke tarihe karışmak üzere, etnik ve din temelli kavga, petrol bölgelerinde büyüdükçe büyüyor.

Ülkelerinden kaçanlar, vahşi bir düzenin ağına düşüp, Ege Denizi'nde yok oluyorlar. Anadolu'nun hoşgörü ortamlarında, kentlerinde ekonomi ve sosyal yaşam çökerken, eli silahlı bazı kişiler buraları mesken tutuyor. İzliyoruz. Yüreğimizi acıyor ve sızlıyor, Antep'den, Hatay'dan, Afyon'dan gelen haberlerle...

Avrupa'nın en önemli doğa alanlarından ve oksijen deposu bölgelerinden biri olan Kaz Dağları yanıyor. Altın arayıcılarının, termik santral heveslilerinin gözü aydın!

Karşıda Sakız Adası yandı, kül oldu. Bizim yakada da İda Dağı yok olmanın eşliğinde...

Yaşanabilir bir memlekete dair değil anlattıklarımız. Ama kabahatin büyüğü de biz de değil mi? Büyük şairin, Nazım Hikmet'in dediği gibi...

O vakit, "Banker Kastelli" nin, yeni ve deforme olmuş versiyonu Ağaoğlu ve benzerlerine teslim edelim kentleri, dağları, ovaları, nehirleri, kıyıları...bina yapsın, rezidans inşa etsin, mobil santral kursun ve işletsin, altın arasın, dişlerini altınla kaplasın, sonra magazin basınında pespaye pozlarla röportaj versin, kapatın Mimarlar Odası'nı ki, bunları gören, duyan, yazan, bu yozlaşmaya direnen kesimler örgütsüz kalsın, Bir siz ve bir de paralarınız olsun...

Yeter artık! Yeter artık! Yeter...

Anlamadılar ise, başka bir dilde daha söyleyelim;

Meksika yerlilerinin baskı ve yağmaya karşı haykırdığı gibi:

Ya Basta!

(belki anlarlar, ne malum...)

Dikmen Caddesi'nde yükselen duvar, Berlin Duvarı değil, nam-ı diğer, Yeni Hizmet Binası olarak yapılan, **Meclis Duvarı...** Yarışmada 3 katlı yapı olarak seçilen bina, 7. katını çıkıyor. Bu binanın duvar gibi yükselmesine izin verenlere SOBE...

Bizce Ahududu Ödülü

Duyduk ki, öğrendik ki, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin Başkanı İ.Melih Gökçek " Dünya Belediye Başkanlığı" na aday olmuş! İnanamadınız değil mi? Ya da "Dünya da neymiş, **Kainat Belediye Başkanı**" olmalı diye de aklınızdan geçmiş olabilir.

Durum şu sevgili okurlar: " Kent Belediye Başkanları Vakfı" isimli bir kuruluş, kendileri Londra'da faaliyet yürütmektedirler, her yıl belli kriterleri göz önüne alarak, başvuru yapan belediye başkanlarının arasından birini "**yılın dünya belediye başkanı**" olarak seçiyor.İlgili vakfın, "etik kodlar" adında bir belgesi mevcut ve bu belgede yer alan konuların aday belediye başkanları tarafından halkın yararına ve çağdaş kent planlama kriterleri ile hayata geçmiş olması bekleniyor. Bunlar neler mi? Ulaşım, Kentsel Ekonomi, Kültürel ve Doğal Değerler, Kentsel Dönüşüm ve Kent Yönetiminde Katılım gibi konular...

(Bu konuda Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin yaptığı ayrıntılı bir çalışmayı ve Melih Gökçek'in neden aday gösterilmemesine dair kapsamlı ve ciddi bir raporu, odanın web sayfasında bulabilirsiniz: www.mimarlarodasiankara.org)

Bakalım bu rapor ne kadar etkili olur. Ama biz bu adaylık konusunu geliştirmek ve daha ileriye taşımak isteriz...

Sonuç olarak, elimizi vicdanımıza koyalım ve Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı'nın bu etik kodlar dahil, daha fazlasını yıllardır Ankara halkına "hizmet" olarak sunduğunu hatırlayalım!

Yani nankörlük yapmayalım!

Bizce dünya belediye başkanlığı olmaz, az gelir. Kainat da yetmez!

En iyisi Ahududu Ödülü'nü* almasıdır.

Seneye aday gösteriyoruz haberiniz ola...

*Altın Ahududu Ödülleri (Golden Raspberry Awards) ya da en bilinen şekliyle Razzie Ödülleri sinema sektörünün en kötülerine veriliyor. Akademi yani Oscar ödüllerinin tersine yılın en kötü film, yönetmen ve oyuncularına dağıtılan Altın Ahududu Heykeli, maliyeti 10 TL civarında olan altın rengi ile boyanmış bir golf topudur. Her yıl Oscar Ödül Törenleri'nden önce yapılan ve yılın en dandik filmine, en kötü aktörlerine ve en başarısız aktristlerine " ödüllerinin" verildiği törene genelde ödül sahipleri katılmıyorlar. Ama, Ahududu Ödül Töreni'nin çok keyifli ve eğlenceli olduğu da biliniyor.

BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ: DEVEKUŞU YUMURTASI

"Terörist yetiştirmedeği için mi, anarşistler yetiştirmedeği için mi, vatana hizmet aşkıyla yandıkları için mi imam Hatipleri kapattınız?" diyerek, imam hatipte okumayanları tineriden teröriste terfi ettiren **Tayyip Erdoğan'a...**

Eylül-Ekim Yumurtaları

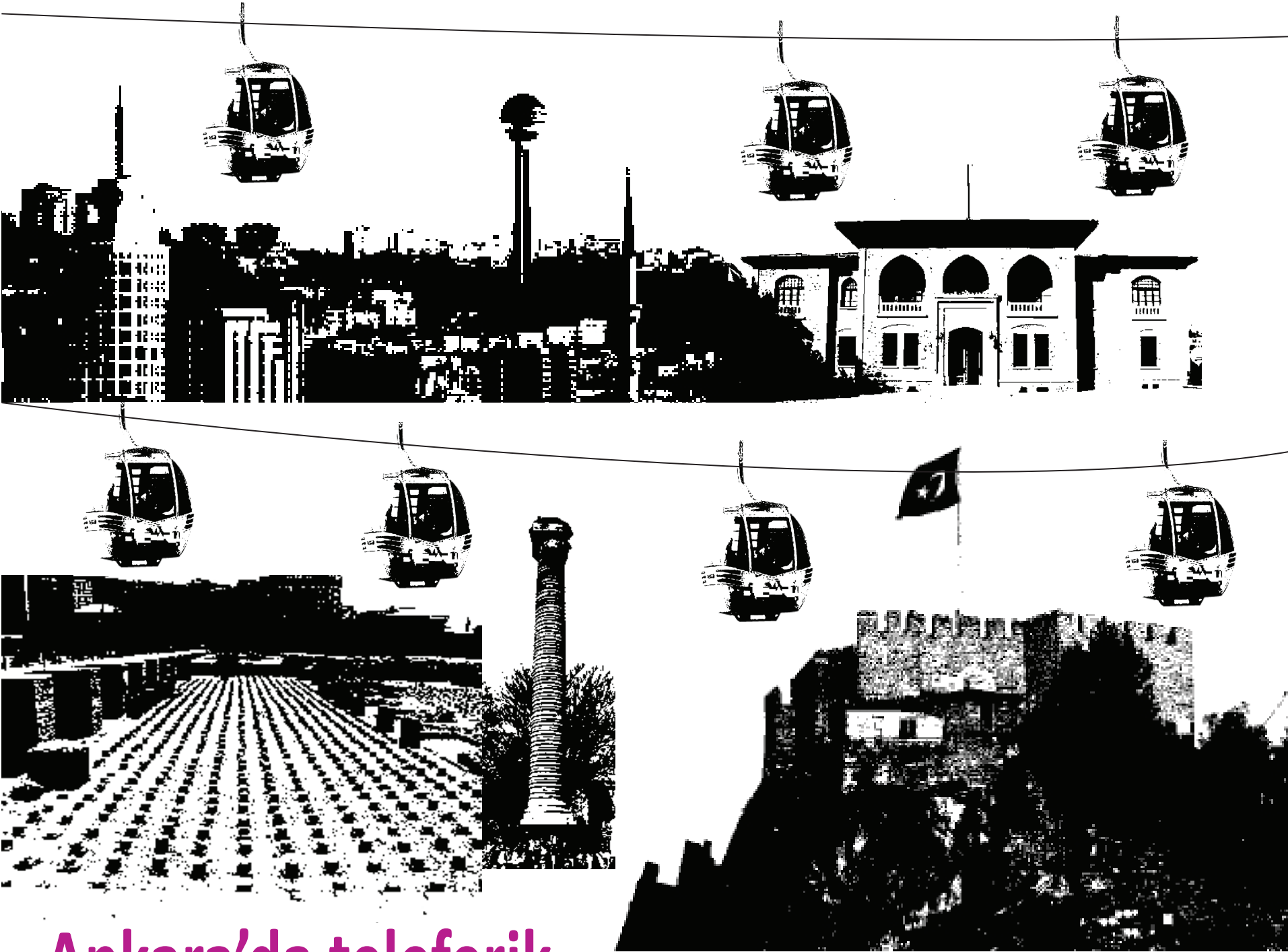
İKİNCİLİK ÖDÜLÜ: TAVUK YUMURTASI

25 askerin hayatına mal olan mühimmat deposundaki patlamanın ardından ziyaretine gelen Genelkurmay Başkanı Org. Necdet Özel'e hediyeler vererek cenazeler üzerinden kentin tanıtımını yapan **Afyonkarahisar Valisi İrfan Balkanlıoğlu'na...**

ÜÇÜNCÜLÜK ÖDÜLÜ: BILDİRCİN YUMURTASI

Malatya'da linç edilme tehditi ile karşı karşıya kalan Alevi aileye 14 yıl hapis istemiyle, linç girişiminde bulunanlardan daha fazla hapis cezası isteyen **tektipçi zihniyete...**

Ankara'da teleferik...

Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in önergesi ile 13.02.2012 tarih ve 172 nolu kararı ile Kızılay-Dikmen, Yenimahalle-Şentepe, Siteler-Karapürçek arasında Teleferik Sistemi yapma kararını (oy çokluğu ile) almış bulunmaktadır.

Öncelikle söylemeliyiz ki; teleferik asla bir toplu ulaşım aracı değildir. Dünya kentlerinde uygulanan örnekleri incelediğimizde genel olarak dağ turizmi bölgelerinde kayakçıların yüksek noktalara ulaşımı için, bir nehir ya da vadinin karayolu ile geçilmesinin mümkün olmadığı durumda, en sıklıkla karşılaşılan örnek olarak da kentlerde turizme yönelik olarak yüksekten seyir amaçlı olarak kullanılmaktadır. Teknik olarak incelendiğinde ise yapılması düşünülen bu sistemin hem yolcu taşıma kapasitesinin yetersizliği açısından hem de metro, tramvay , metrobüs vb gibi ,diğer toplu taşıma sistemleri ile karşılaştırıldığında yapım maliyetinin oldukça pahalı bir sistem olduğu çok açıktır. Bu konudaki bilimsel raporlar kamuoyu ile paylaşmış olup başbakanlığa Ulaştırma Bakanlığına ve ilgili tüm

kamu kurumlarına iletilmiş olmasına rağmen sürecin ısrarla devam ettirilmesi oldukça düşündürücüdür.Bu anlamıyla yapılacak olan teleferik hatlarının işlevsellikten uzak olduğu gerçeğiyle, kamu kaynaklarını zarara uğratmaktan başka bir işe yaramayacağını söylememek mümkündür.

Bu süreçte projeyi öneren Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in Ankara'yı köstebek yuvasına çevirerek 17 yıldır bitir(e)mediği metro hatlarını düşündüğümüzde teleferik hattının yapılması sürecinde başımıza geleceklere düşünmek bile istemiyoruz.

Ya da kim bilir tellerin gerildiği ve hattın tamamlan(a)madığı hallerde teller üzerinde yürüyen "Akrobatlar" ile "Tel Cambazlarını" izlemek Ankaralıları için keyifli ve heyecanlı olabilir

Ne dersiniz?

4+4+4 yeni eğitim ucubesi

ZORUNLU EĞİTİM

Çocukların okula başladıkları yıl hem onlar için hem de aileleri için çok önemlidir. Yıllar geçse de okula gidilen o ilk gün unutulmaz. Anne, baba, anneanne, babaanne, dede... hepsi için. Ancak anlaşılan 2012-2013 öğretim yılının başlangıcını kimse hatırlamak istemeyecek! Bu arada, yeni uygulamanın izleri ve toplumsal etkileri ise asla unutulmayacak!

“...ip atlayabilmek, top sektirebilmek, tek ayak üzerinde durabilmek...” Bu sözcükler bir testi anlatıyor! Ne olacak sonunda? 5,5 yaşındaki çocuğunuz başarılı olursa okula gidecek, olamazsa gitmeyecek. Test öncesi anne çocuğun kulağına fısıldıyor: “Aman yavrum topu sektirme sakın! Bırak yuvarlansın!” ya da “Aman çocuğum ipe takıl düş!”

Sanal medyada emzikli kurşun kalem, gelinlikli kız çocuğu, poposunda bez üstü okul önlüklü bebek fotoğrafları...

Millî Eğitim Bakanlığı'nın yaptığı değişikliklerden sonra oluşan durumu tek bir kelimeyle açıklamak mümkün: KAOS...

Bakanlık, çocuk haklarına aldırmadığı gibi ayrımcılık yaparak 60-66 ay arası çocukların velisinin yazılı isteğini yeterli bulurken 66 ay ve üzeri çocukların okula başlamaması için velinin yazılı isteğini kabul etmiyor! En önemlisi 66 ay ve üzeri çocuğun okula başlamaması için, çocuğun “bedenen veya zihnen” gelişmemiş olarak damgalanmasını ve bu durumun hekim raporuyla belgelenmesini istiyor! “Yaşça kayıt hakkını elde eden, ancak bedenen veya zihnen yeterince gelişmemiş olup okula uyum sağlayamayan 66 ay ve üzeri çocuklar da kasım ayı sonuna kadar sağlık kurumlarından verilen bedenen veya zihnen gelişmemiş tıbbi tanı raporu üzerine okul öncesi eğitime yönlendirilebilir veya kayıtları bir yıl ertelenebilir.” diyor yeni yasa.

Bu nitelikteki belgelerin ileride nasıl kullanılabileceğini ayrı bir konu!

Bu rapor olayının hatırlattığı bir başka husus ise yüz binlerce öğrencinin rapor alması bir anlamda memlekette “salgın hastalık” ortaya çıktığını gösterebilir. Dünya Sağlık Örgütü'nün Türkiye'yi “4x3” karantinasına alması an meselesi anlayacağınız.

Öte yandan, uzmanlar, küçük kasları gelişmemiş, dürtü kontrolü sınırlı, hayal ile gerçeği tam olarak ayırt edemeyen çocuklarda okul fobisi gelişeceğini, öğretmenleri 5,5 yaş grubunu idare etmeye çalışırken 6,5 yaşına olup tam da doğru yaşta okula başlayan çocukların oyun ve basit faaliyetlerle oyalanmaları nedeniyle öğrenme alışkanlığının zedeleneceğini, ilerde disiplin sorunu yaşayacaklarını söylüyorlar. Ayrıca ikinci dört yıllık dönemde henüz soyut düşünemeyen çocukların meslek seçimine zorlanacak olmasının öğrenciler, veliler ve eğitimciler için sağlıksız bir süreç yaratacağını belirtiyorlar.

Başbakan, 5,5 yaşındaki çocukların okula başlamaması için Türk Tabipler Birliği ve alanın uzmanı birçok doktor tarafından dile getirilen bilimsel gerçekleri çok bilimsel şekilde değerlendiriyor: “66 ay ile ilgili rapor alanlar benim evladım geri zekalı” diyor.

Millî Eğitim Bakanı açıklama yapıyor: “Normal aileler bizi destekliyor, desteklemeyenler PKK yanlısı ve laik kesim... Rapor dahi almayın diyenler PKK yanlıları. Bir de laikçi kesim bu reformdan rahatsız oluyor.”

Bu tartışmalara aldırmadınız ve 60 aylık çocuğunuzu okula başlattınız diyelim. Okulun fiziki yapısı, tuvaleti, lavabosu, sırası, masası ne boyutlarda? Eli, kolu, boyu yetişecek mi? Hatta ihtiyacı için zamanında tuvalete ulaşamazsa, temizlenemezse utanıp üzülecek mi? Tahtaya uzanabilecek mi? Ah ama artık tablet çağına geçmiştik değil mi? O halde tabletine sahip olabilecek mi? Aynı sınıfı paylaştığı, okula 6,5 yaşında başlayan arkadaşlarının arasında ezilecek mi? Zarar görmeden merdivenden, pencereden, servisten düşmeden eve dönecek

mi? Okullarda gerekli standartlar sağlandı mı? Zorunlu tadilatlar yapıldı mı? Üstelik bir kaç ay öncesine kadar çocuğunuzun gideceğini hayal ettiğiniz mahallenizin kırk yıllık ilköğretim okulu artık ikinci kademe oldu ve siz evladınızı daha uzaktaki bir başka okula göndereceksiniz belki !

9 yaşından itibaren yoğun bir din eğitimi! Ne için: Sorgulamamayı çocukların zihnine kazıyarak eleştirel akla ve özgür iradeye sahip olmayan, kendisine ve dünyaya sadece din üzerinden bakabilen karşı çıkma yeteneğinden yoksun bireylerden oluşan bir toplum yaratmak! Türkiye, halkı emperyalizmin hizmetinde komşu ülkelerle savaşa koşsun! Baraj inşaatlarında boğulan, şantiye çadırlarında yanan, onlarca katlı bina iskelelerinden düşen işçilerin hakkını-hukukunu sorgulamasın! HES'lere hele... bayılsın! Aman alın suyumuzu, ormanımızı desin! Kentler otoyollarla, gökdelenlerle, kullanılmayan çirkin üstgeçitlerle donansın! Parklar mı? Aman ne gerek var öyle boş boş , %10 yapılaşma verelim!..vs. vs...

4+4+4'e hayır diyen demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, mahalle dernekleri, meslek örgütleri, veli temsilcileri ve öğretmenler eylemlerle bu uygulamayı protesto ediyorlar. AKP'nin amacının eğitim alanını gericiileştirmek ve piyasalaştırmak olduğu artık herkes tarafından anlaşılmiş durumda. Eğitimde gerçek anlamda reform ve düzenleme yapmak isteyen ülkeler bu çalışmalarını bilimin ve toplumun değişik kesimlerinin katkıları ile yapmışlardır. Örneğin, İrlanda, 1960'lı yılların başında eğitim reformu ile ilgili çalışmalara başlamış ve bu süreç 1990'larda tamamlanmıştır. Biz de ise gece yarısı çıkan yasalar, yaka paça yapılan oylamalarla bu süreçler tamamlanmış oluyor.

Kararın bir tarafında da çocuk işçiliğinin önü açılması var. Öyle ya! Ekonomik verimlilik ve kalkınma diyerek iş yaşamını düzenleyen yasalar torbalardan çıkartılarak ve bir anlamda dayatılarak sağlıksız, güvencesiz, sigortasız çalışma koşullarında ucuz emek gücü demek olan çocuk işçi çalıştırma olanakları sağlandı. Artık gelsin fabrikalara 4+4+4'ün ikinci... olmadı üçüncü kademesi. Nasılsa ilk 4'ten sonrası dışardan okunabiliyor!

Sloganları ise herhalde artık şöyle olacaktır:

Haydi oğlanlar kaportacıya!

Haydi kızlar kocaya!

“Kişiliği ve akademik gelişimi belirleyici olan okulöncesi eğitimi yaygınlaştırmak varken neden birinci sınıfı gereksiz yere erkene alalım?”

Çocuk ve erişkin psikiyatrisi alanında uzman hekim olan Prof. Dr. Yankı Yazgan'a yeni eğitim modeli hakkında ki fikirlerini sorduk:

Okul için gereken davranış olgunluğu: çocuğun akademik öğrenme ve sabredebilme/ bekleyebilme için gereken asgari kendini kontrol becerisinin gelişmesidir.

60-71 ay beyin gelişimi, davranış kontrolü, soyut kavram anlama düzeyi: “1. sınıf” dersi yapmaya hazır değil. Ancak, okulöncesi hazırlık iyi yapıldığı ölçüde ders yükünü taşımaya elverişli beyin gelişimi daha çok kişide sağlanabilir. 60/66/71 ay çocukları okulöncesi eğitim almaya açık (ve muhtaç) bir gelişimde. Birinci sınıf ‘ilan edilmeleri’ değil, okulöncesi eğitim almaları gerekiyor; mevcut karmaşayı bu düzeltebilir..

Beyin gelişimi 60-71 ay arasındaki özellikleri ile asıl okulöncesi tipte eğitime müsait. Çocukların gelişiminde bir gerilik yok; çocukları gelişimlerine uymayan bir yük altına sokmaya çalışmakta ise ciddi bir sorun var. Okuyan ama okuduğunu anlamayan, toplama çıkartma yapan ama problem çözemeyenlerin sayısını daha da arttıracak düzenlemeler bunlar. Soru şu; Kişiliği ve akademik gelişimi belirleyici olan okulöncesi eğitimi yaygınlaştırmak varken neden birinci sınıfı gereksiz yere erkene alalım?

Verilere dayalı eleştiriyi karamsarlık ya da kör muhalefet olarak görmek, gerçeği değiştirmiyor .

4,4,4 paradigması

4,4,4 rakamlarının eğitim sisteminde ki birlikteliğinin Osmanlı İmparatorluğu Dönemi'ne dayandığını biliyor muydunuz? Osmanlı'da 4 yıl, 4 ay, 4 gününü dolduran çocuklar “Amin Alayı” ya da “Bed-i Besmele” denilen bir tören ile eğitime başlarlarmış. Eğitime başlamaları da çoğunlukla kandil günlerine denk getirilmiş. Küçük yaşta çocukların dini ritüellerle eğitime başlamalarının sembolü olan bu rakamların yeni eğitim sisteminde ki varlığı tesadüf olmasa gerek!

SOBE'yi

Utku Çakırözer'e sorduk

Sobe'yi Cumhuriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi, gazeteci ve yazar Utku Çakırözer ile konuştuk.

Sobe'yi nasıl buluyorsunuz?

Sobe'yi ilk sayısı gazetemizle dağıtıldığında farkettim. "Bu neymiş" diyerek elime aldım sayfalarını çevirdim, çok değişik buldum. Sonra kimin çıkardığını sordum: "Mimarlar Odası Ankara Şubesi" dediler. Biliyorsunuz, biz de Cumhuriyet'te Ankara eki hazırlıyoruz. Sobe'yi "Bakın ne kadar farklı bir kent dergisi" diyerek örnek gösterdim arkadaşlarımıza.

Sobe'nin içeriği hakkında ne düşünüyorsunuz?

Sobe'nin her sayısında konu ve konuk seçimini beğeniyorum. Ama en çok hoşuma giden kentin mimari açısından sıkıntılı, yaşayanların hayatını zorlaştıran yerlere el atması... Uzman bakışını bizim için anlaşılabilir dile çevirerek vermesi... Sadece neyin kötü olduğunu değil, onun nasıl daha iyi olabileceğini de anlatan yazılar bunlar.

İkinci olarak bu kentte benim sevdiğim insanları ve yerleri görmek çok hoşuma gidiyor. Örneğin: Tavukçu Lokantası'nın sahibi Sayın İsmail Poyraz ile yapılan röportaj... Örneğin Eymir Gölü'ne ilişkin tartışma...

Haber seçimlerinde de Sobe'de güncel hayatta konuştuğumuz, "Bu da yapılır mı? Bu da olmuş mu?" dediğimiz konulara el atıldığını, manşete çekildiğini görmekten büyük keyif alıyorum. Örneğin TOKİ meselesini ele aldığınız sayı... Sobe, aylık çıkıyor ama günlük Ankara ekleri kadar kentle yakından ilgili.

Diline ilişkin de bir tesbitim var: Espriyle, rahat bir dille de halkın konuştuğu bir mesele teknik uzmanlığa boğulmadan verilebiliyormuş demek ki! Ekibi tanıyorum ama harcanan emeğin sonucu çıkan ürüne baktığımda, yaratıcılığı öne çıkaran, bu kentte insanların birlikte barış içinde mutlu yaşamasından başka bir şey arzulamayan, bir grup insanın keyifle bir masanın etrafında oturarak fikirler ortaya attığı bir ortamı kafamda canlandırıyorum.

Sobe ne yapmalı? Bize gazeteci olarak tavsiyeleriniz neler?

Öncelikle Sobe ismi çok iyi tercih. Tabir yerindeyse, "cuk oturmuş". Konular ve dil de buna uygun seçiliyor. Halkın ağızyla konuştuğu, teknik mimar jargonundan kaçındığı fark ediliyor. Öncelikleri, günlük hayatta konuştuğumuz konular, sokaktakini, okuldakini, parktakini, trafikteki önümüze seriyor. Yorum ağırlıklı yazılarda konuyu az bilene daha fazla bilgilendirme yapabilir. Buradaki fikirleri bazen örnek alıyor, arkadaşlarıma "Bu konuya biz de bakalım" dediğim çok sık oluyor.

"Sobe ne yapabilir?" diye düşündüğümde ise aklıma geliveren öneriler şunlar: Bu kentte ki sevmediğimiz çirkin mimariye daha fazla yer

verilmeli. Bir de daha çok Ankaralı'nın sesini duyurmalı. Yani okuyanlar kendi gibilerin görüşlerini orada görmeli. Kadın temsilini biraz zayıf gördüm, biraz eşitlikte yarar var bence!

Zaten değindiğiniz konuların da ısrarla devam ettirilmesini arzu ediyorum. Mesela TOKİ konusu... Kentsel dönüşüm konusu... Çünkü plansız ve çarpık kentleşmeyi bize en iyi anlatabilecek kurum Mimarlar Odası. Türkiye'nin TOKİLEŞMESİ'nin anlamını hiç kimse bu kadar iyi anlatamaz mimarlardan başka.

Sobe Cumhuriyet ve diğer gazetelerle dağıtılıyor. Bazen "Keşke gazete ve dergilerle rekabete soyunup bağımsız bir dergi olarak ortaya çıksa" dediğim olmuyor değil! Ama Cumhuriyet ile dağıtılmasından ayrı bir haz gurur duyuyorum çünkü fikirlerimiz, vurgularımız, gündemlerimiz öylesine paralel ki. Biz Dikmen Vadisi konusuna önem veriyoruz, Sobe'de önemsiyor. Sobe'de Demir Kafes işleniyor, biz de fikri takip yaparak üstüne gidiyoruz. Bu hoş "ruh uyuşması" nedeniyle seviyorum. Kentin sorunlarına sahip çıktığı için kente yakışan bir yayın olduğunu düşünüyorum. Gerek yerel yönetimler olsun, gerekse siyasi iktidarın günlük hayata bu kadar sindiği bir ortam da böyle bir yayın çıkarmak başarı ve cesaret işi. Başarılar diliyorum.

Gazetecilik mesleğine dair, gazeteci olmak isteyen gençlere tavsiyelerinizi alsak ne söylersiniz?

Gençleri umutsuzluğa düşürmek istemem ama bu mesleği seçecek olan öğrenciler çok sıkıntı çekmeye hazırlıklı olmalı. Öncelikle istihdam garantisinin en zayıf olduğu sektör. Bir yandan sektör daralıyor. Diğer yandan giderek artan sayıda iletişim fakültesinden gazeteci adayları mezun oluyor. Arz ve talep arasında uçurum var.

İş bulsanız bile uzun süre para alamıyorsunuz. Sendikal haklara sahip olunmadığı için güvencesiz koşullarda çalışılıyor.

Ayrıca süratle gelişen internet dünyası bir yandan fırsatlar yaratırken, diğer yandan geleneksel iletişim platformları olan gazeteleri küçülmeye zorluyor.

Uzun lafın kısısı, genelde "Yol yakınken dönün" diyorum genç kardeşlerime. Ama ısrarla bu sektörde kalacağım diyenlere de birkaç küçük tavsiyem var: Çok meraklı olmaları ve öğrenme aşkından hiç vazgeçmemeleri. Mutlaka yabancı dil öğrenmeleri. Ve tabii ki kendilerini evde, işte, sokakta birer "vatandaş gazeteci" haline getiren sosyal medyada çok aktif olmaları.

Bana bu fırsatı verdiğiniz için çok teşekkür ederim.

mimarlık haftası programı

1-13 Ekim 2012

www.mimarlarodasiankara.org

başkent in geleceğini tasarlamak

kimlik geleceği yaşam

1 EKİM 2012 PAZARTESİ

11.00 Basın Açıklaması Yer: Atatürk Orman Çiftliği Orman Genel Müdürlüğü Önü

12.30 Konur Sokak'ta Sergi Açılışı

19.00 Mimarlık Haftası Açılış Kokteyli Yer: Yeni Çiftlik Lokantası, Atatürk Orman Çiftliği

2 EKİM 2012 SALI

10.00 Batıkent Pazaryeri Buluşması / Gezici Sergi (Batıkent Kapalı Pazaryeri) / AOÇ için İmza Standı

18.30 Atölye Buluşmaları (Kimlik | Gelecek | Yaşam) Yer: TMMOB Mimarlar Odası 5. Kat Toplantı Salonu, Konur Sokak 4/5 Kızılay- Ankara

3 EKİM 2012 ÇARŞAMBA

10.00 Gezici Sergi (Çankaya 365 AVM)

18.30 Söyleşi (Tepme Keçecilik ve Mimaride Kullanım Alanları / Yaşar Cengiz Çınar) Yer: TMMOB Mimarlar Odası 5. Kat Toplantı Salonu, Konur Sokak 4/5 Kızılay- Ankara

4 EKİM 2012 PERŞEMBE

10.00 Gezici Sergi (Çankaya 365 AVM)

19.00 Halk Buluşması ve Film Gösterimi (Ekümenopolis) / AOÇ için İmza Standı Yer: Mamak Dostlar Mahallesi Açık Hava Sineması

5 EKİM 2012 CUMA

10.00 Birlik Mahallesi Pazaryeri Buluşması / Gezici Sergi (Birlik Mahallesi Pazarı -TESK Otel yanı) / AOÇ için İmza Standı

19.00 Film Gösterimi (Büyük Yüzleşme- Ulucanlar Cezaevi)

6 EKİM 2012 CUMARTESİ

12.00 AOÇ'YE SAHİP ÇIKIYORUZ PİKNIĞI (TİGEM Tesisleri) /AOÇ için İmza Standı / Çocuk- Mimarlık Çalışmaları: "Atatürk Orman Çiftliği / Dünü-Bugünü" Maket Çalışması Yer: TİGEM Tesisleri, Atatürk Orman Çiftliği

8 EKİM 2012 PAZARTESİ

10.00 Sempozyum ve Sergi

"Atatürk Orman Çiftliği ve Ankara'nın Geleceği"

Yer: Çağdaş Sanatlar Merkezi Kennedy Caddesi No:1 Ankara

9 EKİM 2012 SALI

10.00 Mamak Pazaryeri Buluşması / Gezici Sergi (Mamak Kutlu Pazarı - Kutlu Mahallesi 177.Sk. Zabıta Karakol Yanı) / AOÇ için İmza Standı

19.00 Film Gösterimi ve Konser (NKHM Oda Korosu)

10 EKİM 2012 ÇARŞAMBA

10.00 Gezici Sergi (Nata Vega AVM)

18.30 Söyleşi (Ankara Üzerine Sohbetler) Yer: TMMOB Mimarlar Odası 5. Kat Toplantı Salonu, Konur Sokak 4/5 Kızılay- Ankara

11 EKİM 2012 PERŞEMBE

10.00 Gezici Sergi (Etlik Antares AVM)

19.00 Halk Buluşması ve Film Gösterimi (Ekümenopolis) / AOÇ için İmza Standı Yer: Dikmen Vadisi

12 EKİM 2012 CUMA

10.00 Gezici Sergi (Etlik Antares AVM)

19.00 Film Gösterimi

13 EKİM 2012 CUMARTESİ

15.00 BAŞKENTİN GELECEĞİNİ TASARLAMAK Kimlik|Gelecek | Yaşam Atölye Sunuşları

17.00 "Ankara İçin " Yürüyüş | Başkent Dayanışması- Ben Ankara Etkinliği (Ulus Heykeli'nde buluşularak, Sakarya Caddesi'ne yürüyüş)

19.00 Kapanış Konseri Yer: Sakarya Caddesi

Mamak Askeri Cezaevi

Hüseyin Gazi Dağı eteklerinde, askeri alan içerisinde hapsedilmiş şekilde duran Cezaevi Mamak Askeri Cezaevidir. 12 Mart ve 12 Eylül'de binlerce insanın zorunlu ikameti olan Mamak Askeri Cezaevi, Uluslararası ve ulusal kamuoyunda, acıların işkencelerin mekânı olarak tarihe not düşüldü. Duvarlarında işkence, ruhların kaybedilişi, ezanın en ağırının izleri, parmaklıklar arasında insanlığın soğuk yüzü hapsediliyor. Gaz odaları, idam mekânları, koğuşları, tabutlukları, tecritleri yapılanlardan utanırcasına saklanıyor toplumdandır...

"... Geldiğimizde otlar yemyeşildi ve kuzeydeydi güneş. Kömür deposu boşaldı işte Mamak'a sonbahar geldi. ..."

Sonbaharı yaşadığımız şu günlerde, Mamak Cezaevi'nin Ulucanlar Cezaevi gibi kamusal bir işleve bürünmesi için kollar yeniden sıvandı. 12 Eylül'ün ceza mekânları ile hesaplaşmasının yolunu Mimarlar Odası Ankara Şubesi açtı.

Ulucanlar Cezaevi'nden sonra Mamak Cezaevi'nde de; yaşananların unutturulmaması için gün ışığına çıkartılması için harekete geçti aydınlar, yazarlar, sanatçılar, siyasetçiler. 12 Eylül 2012'de Mamak Askeri Cezaevi ile ilgili "Kent Düşleri" yarışması başladı. Askeri alan içerişinde hapsedilen bu mekân kendisiyle, geçmişle hesaplaşacak ve toplumla yüzleşecek...

Mamak Cezaevi'nin gezilmesi, yarışma sürecinde tespit yapılmasına "12 Eylül'le hesaplaştıkları varsayan" kurumlar izin vermediler. Her zorluk yaratıcıları açığa çıkartıyor. Mimarlarla birlikte, cezaevinde yatan tanıklar geldi bir araya... Zihinler zorlandı, kelimeler çoğaldı, süzülen bütün anılar, hatırlanmışlıklar, mimarların kaleminde, Mamak Cezaevi'nin projelerine dönüştü. Bu çok kıymetli projeler yarışmacılara verildi. Projeler toplumla buluşsun diye...

Bu bir yazı değil, Bu bir çağrı, Mamak Askeri Cezaevi'nin toplumsal sürece tanıklık etmesi için kamusal bir işleve bürünerek hapsedilmişliğinden kurtarılması toplumla buluşması çağrısı.

Şimdi zihinlerimizi zorlayıp acılarımızı bir yana bırakarak, ne varsa elimizde Mamak Cezaevi'ne dair, anı, fotoğraf, yazı, Mimarlar Odası Ankara Şubesi ile paylaşalım ve tanıklığa ortak olalım...

RENKLERİN EYLEMİ DEVAM EDİYOR

“ANKARA İÇİN”

MAVİ ÇAĞRI

Kültürler Başkenti Ankara için,
Atatürk Orman Çiftliğine Sahip Çıkmak İçin,
Ankara İyi Yönetilmeyi Hak Ettiği için,
Yeşil Alanlarımıza Sahip Çıkmak için,
Yaşanılabilir Ankara İçin,
Kültür ve Sanatın Başkenti için,
Bisiklet Yolları için,
Ankara'nın Çok Kültürlü Kimliği İçin,
Meydanlar İçin,
Geceleri Sokaklarında Özgür Dolaşmak İçin,
İnsan Odaklı Kentsel Planlama İçin,
Belediye Hizmetlerinin Herkese Eşit Sunulması için,
Sağlıklı Konutlarda Barınmak için, AVM Değil, Kültür Merkezleri için,
Çocuk Dostu, Kadın Dostu, Engelli Dostu, Yaşlı Dostu, İşçi Dostu, İnsan Dostu,
Başkent İçin

13 EKİMDE YÜRÜYÜRÜZ.

Herkes Ankara'da Hakları İçin Yürüdü.

“BEN ANKARA” ANKARA İÇİN YÜRÜYÜR.

ANKARA İÇİN YÜRÜYÜŞE KATIL.

Ben Ankara: Bir kentin kaynağına dönerek geleceğine sahip çıkması, Uyanışı, İsyanıdır...

YÜRÜYÜŞ:

BULUŞMA YERİ: ULUS HEYKEL ÖNÜ

BULUŞMA SAATİ: 17.00

İSTİKAMET: ULUS-SİHHİYE-KIZILAY-SAKARYA

KONSER YERİ/ SAATİ: SAKARYA/ 19.00

www.baskentdayanismasi.org

“MİMARLIK MEKANI DÜŞÜNCEDE YARATMAKTIR.”

LOUIS KAHN

SOBE, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni'nin ücretsiz ekidir.

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ali Hakkı

Yayın Kurulu: Hazeli Akgöl, Ali Alptekin, Leman Ardoğan, Murat Aslan, Tezcan Karakuş Candan, Nergiz Demirkaya, İmran Karaman,
Muteber Osmanpaşaoğlu, Asena Özen, Ethem Torunoğlu

Yayına Hazırlayan: Zeynep Yıldız Grafik Tasarım: Ece Yoltay

Baskı: Yorum Matbaacılık- Ankara

İletişim: Konur Sok. 4/3 Kızılay Ankara Tel: 0312 417 16 85 E-posta: sobe@mimarlarodasiankara.org - gazetesobe@gmail.com